

N:o 107.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående pension för vaktmästaren vid högre allmänna läroverket i Ystad änkan Ingrid Lindström, född Andersdotter; gifven Stockholms slott den 5 mars 1909.

Under återopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att för vaktmästaren vid högre allmänna läroverket i Ystad änkan Ingrid Lindström, född Andersdotter, å allmänna indragningsstaten uppföra en årlig pension af 300 kronor att utgå från och med månaden näst efter den, då hon lämnar sin vaktmästarbefattning, och så länge hon förblifver i sitt nuvarande änkestånd.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas Riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Hugo Hammar skjöld.

Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 mars 1909.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
SWARTZ,
grefve HAMILTON,
grefve EHRENSVÄRD,
MALM.

Departementschefen, statsrådet Hammarskjöld anförde:

*Pension åt
vaktmästaren
vid högre all-
männa läro-
verket i Ystad
änkan Ingrid
Lindström,
född Anders-
dotter.*

»I en till rektorn vid högre allmänna läroverket i Ystad L. M. Neuman ställd ansökning har änkan Ingrid Lindström, född Andersdotter, anhållit att från och med läsåret 1909—1910 få frånträda sin befattning som vaktmästare vid nämnda läroverk samt att rektor ville göra framställning om pension eller årlig gratifikation åt henne.

Till stöd för denna ansökning har änkan Lindström anført, att hon uppehållit ifrågavarande vaktmästartjänst sedan hennes man, vaktmästaren Nils Lindström den 31 maj 1893 affidit och att denne innehaft samma tjänst från och med den 1 januari 1891. Den sammanlagda tjänstetiden för båda makarna belöpte sig sålunda till 18 1/2 år. Sökanden, som vore född den 22 februari 1852, hade visserligen ej uppnått de för erhållande af pension vanligen erforderliga lefnads- och tjänstår, men vore dock numera, såsom framginge af ett ansökningen bifogadt läkarbetyg, på grund af sjuklighet ur stånd att tillfredsställande sköta sin berörda tjänst, hvilken kunnat uppehållas endast med hjälp af hennes hemmavarande

barn och anlåtande af annat biträde. Då emellertid en sökandens dotter under arbetet ådragit sig reumatisk värk, vågade sökanden ej längre kvarstanna i tjänsten, som visserligen, oaktadt de stora utgifterna för arbetsbiträde — bland annat eldare för värmeledningen i nya skolhuset — gifvit sökanden medel till nödtorftigt uppehälle, men ej medgifvit undanläggande af det minsta belopp för ålderdomen. Sökanden ansåge sig visserligen icke kunna göra anspråk på samma pensionsbelopp, som Riksdagen plägat tillerkänna vaktmästare vid allmänna läroverk, eller 500 kronor, men anhölle om en pension eller årlig gratifikation, som kunde stå i förhållande till tjänstetiden, att utgå från och med månaden näst efter den, under hvilken sökanden erhöle afsked från tjänsten.

Vid ansökningen fanns fogadt, jämte prästbetyg, ett den 5 oktober 1908 dagtecknadtt läkarbetyg af innehåll, att änkan Lindström på grund af sjuklighet — nafvelbräck och reumatisk värk, speciellt reumatisk hufvudvärk — numera vore så godt som fullständigt oförmögen att tillfredsställande sköta sin innehafvande vaktmästarbefattning.

Rektor har med underdånig skrifvelse den 12 januari 1909 öfverlämnat berörda ansökning till Eders Kungl. Maj:t samt därvid hemställt, att den af änkan Lindström begärda pensionen eller årliga gratifikationen måtte tilldelas henne från och med den 1 juli 1909. Vidare har rektor intygat, bland annat, att änkan Lindströms löneförmåner utgjort, förutom bostad, ved och lyse, till och med år 1899 850 kronor och från och med år 1900 1,000 kronor, att hon alltid skött sin tjänst med utmärkt nit och, så länge krafter och minne voro oförsvagade, äfven med utmärkt skicklighet, att hon städse varit ärlig och plikttrogen och på bästa sätt vårdat skolans tillhörigheter samt att hon fört en hedrande och efterdömlig vandel.

På grund af nådig remiss har öfverstyrelsen för rikets allmänna läroverk den 8 februari 1909 afgifvit underdånigt utlåtande i ärendet, därvid öfverstyrelsen yttrat: Ehuru visserligen Riksdagen vid olika tillfällen beviljat pension åt vaktmästare vid allmänt läroverk, hade dock uti intet af dessa fall sådan pension beviljats efter så kort tids anställning som den nu ifrågavarande vaktmästaren, änkan Lindström, hade att åberopa, hvilken tid utgjorde med 1908 års slut omkring 16 och ett halft år eller om den tid inräknades, då hennes man innehaft samma anställning, 18 år. Då emellertid af handlingarna framginge, att änkan Lindström, så länge hennes krafter och minne voro oförsvagade, med utmärkt skicklighet skött sin vaktmästarsyssla och att hon numera på grund af sjuklighet vore så godt som oförmögen att tillfredsställande sköta densamma, skulle öfverstyrelsen för sin del finna önskligt, om Eders Kungl. Maj:t täcktes af allmänna medel bevilja änkan Lindström en gratifikation till lämpligt belopp.

Statskontoret har uti infordradt underdånigt utlåtande den 22 februari 1909 förmått, att det syntes statskontoret, som om billigheten skulle kräfva, att något understöd af statsmedel bereddtes änkan Lindström för hennes återstående lifstid; och då Riksdagen vid flera tillfällen tilldelat läroverksvaktmästare, som uppnått den för erhållande af full pension i allmänhet stadgade tjänstålder, pension till belopp af 500 kronor, ville statskontoret, som med hänsyn till änkan Lindströms tjänstetid ansåge ett belopp af 300 kronor i detta fall skäligt, hemställa, det Eders Kungl. Maj:t täcktes i nådig proposition föreslå Riksdagen att å allmänna indragningsstaten för änkan Lindström uppföra en årlig pension af trehundra kronor att utgå från och med månaden näst efter den, då hon lämnade sin vaktmästarbefattning.

Genom rektor Neuman har sedermera till ecklesiastikdepartementet insändts ett af Neuman samt borgmästaren i Ystad B. Svensson och t. f. stadsfogden därstädes C. W. Boisen den 27 februari 1909 utfärdadt intyg därom, att änkan Lindström lefde i knappa ekonomiska omständigheter och att hon, när hon ej längre kunde fullgöra sin innehafda tjänstebefattning, finge anses vara medellös, desto mer som hon ännu hade en ej fullvuxen dotter att försörja.

På grund af hvad sålunda i ärendet förekommit samt under erinran att i en vid innevarande års Riksdag inom Andra kammaren väckt motion, nr 44, gjorts framställning om pension åt änkan Lindström till belopp af 300 kronor årligen, får jag i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen

att för vaktmästaren vid högre allmänna läroverket i Ystad änkan Ingrid Lindström, född Andersdotter, å allmänna indragningsstaten uppföra en årlig pension af 300 kronor att utgå från och med månaden näst efter den, då hon lämnar sin vaktmästarbefattning, och så länge hon förblifver i sitt nuvarande änkestånd.

På tillstyrkan af statsrådets öfriga ledamöter behagade Hans Maj:t Konungen i nåder bifalla hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt; och skulle nådig proposition aflåtas till Riksdagen af den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Ernst Törnell.